

vanskeligt vil kunne faa de Skatter ind, som skal udskrives, for at de Dyrtidsbyrder, som Loven paabyder, kan bæres. Det er igen det omvendte Forhold. Sagen er nemlig den, at i samme Grad, som Staten overtager den almindelige Prisregulering, i samme Grad lettes for de daarligst stillede Kommuner Opgaven overfor de vanskeligt stillede, og i samme Grad lettes de for deres Byrder. Det er jo det, der er sket. Henved 4 Mill. Kr. i Løbet af 7 Maaneder er taget fra Kommunerne og lagt over paa Staten. Saa skal der et stærkt Bryst til at paastaa det modsatte, at Kommunerne er blevet vanskeligere stillet. Nej, netop de daarligt stillede Kommuner bliver bedre stillet ved dette Lovforslag end ved Ministerens Lovforslag.

Den højtærede Minister sætter saa meget ind paa, at Kommunerne fremdeles skulde have Lov til at foretage en almindelig Regulering. Det, vi har gjort, er, at vi ganske rolig har løftet § 2 over paa Staten som den, der alene kan magte denne Opgave. Saa er der tilbage for Kommunerne at yde supplerende Hjælp. Det var der efter Ministerens Forslag, og det vil der være efter hvert eneste Forslag; der kan ikke komme til at foreligge noget Forslag om den Sag, uden at det vil være nødvendigt foruden den almindelige Regulering at have en supplerende Hjælp. Hvad enten Staten eller Kommunen foretager den almindelige Regulering, bliver der Skel, men det bliver betydelig mindre og til Dels udjævnet ved den Regulering, Staten foretager. Det kan ikke omdisputeres. Ministeren vil ikke kunne bestride, at efter hans Forslag vilde det samme være Tilfældet, blot med den Forskel, at saa var det Kommunerne, der havde taget den almindelige Regulering, medens det nu er Staten. Det er Forholdet. Hvad enten man derfor ser det fra deres Side, som skal nyde godt af Loven, eller fra Skatteydernes Side, er og bliver den et Fremskridt, som vi alle kan være glade for. Det, vi alle har tilstræbt, er jo at give en Lov af en saadan Beskaffenhed, at samtlige, der lider under Trykket af Dyrtiden, kan blive hjulpet, og det bliver de ved denne Lov. Den højtærede Minister lykønskede mig og mit Parti, og jeg modtager den Lykønskning med Tak som Repræsentant for det Parti, den tilkommer. Den højtærede Minister har ingen Sinde foreslaaet, at det var Staten, der skulde paatage sig den almindelige Regulering. Allerede da den højtærede Minister i 1915

første Gang fremsatte et saadant Lovforslag, gik det ud paa en Bemyndigelse for Kommunerne til at foretage forskellige Foranstaltninger. Det har de af Ministeren fremsatte Lovforslag gaaet ud paa Aar efter Aar, men Ministeren har aldrig foreslaaet, at det skulde være Staten, der foretog den almindelige Regulering; det er Venstre, der har stillet dette Forslag, og det er en gammel Tanke, som allerede er fremsat af afdøde P. Th. Nielsen; saa vi fortjener den Lykønskning, og jeg kvitterer for, at vi har modtaget den.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Martin Hansen) kan ikke huske meget af, hvad der er foregaaet i de sidste 4 Aar, naar han kan paastaa, at jeg aldrig har foreslaaet, at Staten skulde regulere, eftersom der er vedtaget en hel Række af Love, hvorefter Statsregulering er gennemført. En hel Række af Love er gennemført, hvor der er Statsregulering, og ved Siden af disse har jeg foreslaaet kommunale Foranstaltninger. Hvad er det, det ærede Medlem har foretaget? Simpelthen det, at han af Lovforslaget om kommunale Dyrtidsforanstaltninger har trukket nogle Penge ud og stillet som Supplement til den allerede foretagne Statsregulering. Det har jeg tiltraadt, fordi jeg saa, at der derved stilledes flere Penge til Raadighed for Formaal, som jeg fandt heldige. Der har ikke under denne Diskussion været Disput om, hvorvidt denne Lov indeholdt flere Midler til Raadighed for Befolkningen; det er let nok at se, at den gør det, og derfor har jeg straks erklæret, at Venstre har ikke været karrigt paa Penge i denne Lov. Der er stillet større Midler til Raadighed, og det er udtrykt i §§ 1 og 2, hvorfor jeg betegnede dem som indeholdende Fremskridt for Befolkningen, ikke blot saaledes, at der faktisk er større Pengesummer til Raadighed, men ogsaa saaledes, at Beløbet er stillet til Raadighed paa en saadan Maade, at man ved, det bliver anvendt, hvilket den tidligere Formulering af Loven, som Venstre havde kæmpet for, hindrede. Men naar det ærede Medlem saa siger, at jeg har betegnet Lovens Kærne saaledes, at den skulde berøve Kommunerne en Ret, og naar det ærede Medlem polemiserede meget derimod, saa kan jeg lade denne Polemik ganske ligge, thi det, jeg sagde, var, at *Stridens* Kærne, ikke *Lovens* Kærne, men Kærnen i denne Diskussion eller denne Strid har været, hvorvidt man skulde berøve Kommunerne